

άνταποδώση ὅ,τι ἔκλεψεν ἐπὶ παρουσίᾳ ὀλοκλήρου τῆς φυλῆς· ἐμπαίζεται δὲ καὶ κακοποιεῖται, διότι ἐφάνη τόσον ἀνεπιτήδειος, ὥστε νὰ συλληφθῇ. Ὁ ἤδη ἐξακολουθῶν Ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος ἀπέδειξε τοὺς Κιρκασίους σκληροτέρους καὶ αἰμοχαρστεύους καὶ αὐτῶν τῶν ἀγρίων θηρίων.

Ἄς εὐχόμεθα δι' αὐτοὺς καὶ διὰ πάντας τοὺς ὁμοίους των νὰ ἀνατείλῃ ταχέως ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ Εὐαγγέλιον μεθ' ὅλων τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων τῆς εἰρήνης, ἀγιότητος καὶ εὐτυχίας, θέλει ἐπεκταθῆ ἐφ' ὅλου τοῦ προσώπου τῆς οἰκουμένης.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΦΡΑΥ.

Μεταξὺ τῶν ἀξιεράστων παραδειγμάτων ἀγαθότητος καὶ τρυφερότητος, ἅτινα ἀπαντῶνται εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον, πολλὰ ὀλίγα γυναῖκες δύνανται νὰ παραβληθῶσι μετὰ τὴν Ἑλισάβετ Φράυ, ἥτις ἠδυνήθη προσέτι νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ καὶ αὐτὴ ἠτολμηροτέρα φύσις τοῦ ἀνδρὸς ἀποτροπιάζεται.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἀνήκεν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῶν Κουακέρων, ἣ το δὲ θυγάτηρ τοῦ Γούρνευ. Γεννηθεῖσα τὸ 1780, ἐνυμφεῦθη τὸ 1830, τὸν κύριον Φράυν, ὅστις ἦτο μέλος τῆς αὐτῆς Ἑκκλησίας.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἀνήκεν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν τῶν Κουακέρων, ἣ το δὲ θυγάτηρ τοῦ Γούρνευ. Γεννηθεῖσα τὸ 1780, ἐνυμφεῦθη τὸ 1830, τὸν κύριον Φράυν, ὅστις ἦτο μέλος τῆς αὐτῆς Ἑκκλησίας.

Βαθῶς συγκινηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν φυλακῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ

παρόντος αἰῶνος, ἤρχισε νὰ σκέπτηται περὶ ἀναμορφώσεως αὐτῶν. Ἐπεσκέφθη δὲ τὴν μεγάλην φυλακὴν τοῦ Λονδίνου (Newgate), ἐν τὸς τῆς ὁποίας πλέον τῶν 300 γυναικῶν ἦσαν συσσωρευμέναι ὁμοῦ μετὰ τῶν τέκνων των.

Ῥακένδυτοι καὶ ἀκάθαρτοι καὶ ἄνευ στρωμάτων ἐκοιμῶντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐμαγείρευον καὶ ἐπλυνον εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον ἐκτὸς τούτου ὑπῆρχον ἐντὸς τῆς φυλακῆς καὶ καπηλεῖα, ὅθεν προεμυθεύοντο ῥακὶ καὶ ἄλλα πνευματῶδη ποτὰ, ἔπινον δὲ ἐξ αὐτῶν τοσοῦτον, ὥστε πολλάκις καθίσταντο παράφρονες ἐκ τῆς μέθης καὶ μετεχειρίζοντο αἰσχροτάτας λέξεις καὶ τρομερωτάτας βλασφημίας. Κατὰ παράκλησιν τῆς, ἐκλείσθη ἐντὸς τῆς φυλακῆς ταύτης ἐπὶ τινὰς ὥρας καὶ τόσον ἐπενήργησεν ἐπὶ τῶν καρδιῶν των, ὥστε προθύμως συνεφώνησαν νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς αὐτὴν νὰ ἀνοίξῃ σχολεῖον διὰ τὰ τέκνα των.

Ἐπὶ τῆς ἐπιτρέψεως εἰς αὐτὴν νὰ ἀνοίξῃ σχολεῖον διὰ τὰ τέκνα των.

Ἐἶχε τὴν Νέαν Διαθήκην μεθ' ἑαυτῆς, καὶ ἀνέγνωσε τινὰς ἐκ τῶν ἀπλῶν ἱστοριῶν τῆς τρυφεράς εὐσπλαγγίας τοῦ Χριστοῦ.

Τοιοῦτο τρόπος ἐσύχναζε καθ' ἡμέραν· δὲν ἤκεσθη ὁμοῦ μετὰ τοῦτο, ἀλλὰ διήγειρε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἄλλων εἰς τὸ ἔργον τοῦ καὶ ἔτι κατέπειρος καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ πρόσφορα μέτρα πρὸς ταχεῖαν βελτίωσιν αὐτῶν.

Ἐκαμε προσέτι ὅ,τι ἠδύνατο ὅπως μετριασθῆ ἡ αὐστηρότης τῆς ποινῆς διὰ τὰ ἐλαφρότερα

Ἑλισάβετ Φράυ.

ἐγκλήματα, διότι εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον ἀκόμη καὶ ἡ κλοπὴ ἐτιμωρεῖτο μὲ θάνατον. Παρουσιάσθη προσέτι ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, διὰ τὴν μαρτυρίαν περὶ τῆς φρικώδους καταστάσεως τῶν τλαιπωρῶν ἐκείνων γυναικῶν. Ἡ δὲ εἰς τὴν φυλακὴν ταύτην ἐπιτυχία της ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἐνεθαρρύνθη νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ ἄλλας φυλακάς, καὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ καὶ εἰς αὐτάς νέαν τάξιν πραγμάτων. Ἐπεσκέφθη προσέτι καὶ πολλὰς φυλακάς τῆς Ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, φέρουσα παντοῦ εὐλογίαν διὰ τῆς φιλοστόργου παρουσίας καὶ τῶν καλῶν της συμβουλῶν.

Ἡ φωνὴ της ἦτο κατ' ἐξοχὴν γλυκεία, ὁ δὲ πρᾶς καὶ φιλόφρων αὐτῆς τρόπος καθουχάζε καὶ κατεπράυνε τὰ ἄγρια καὶ τεταραγμένα πνεύματα τῶν φυλακισμένων.

Τὸ μυστήριον ὅμως τῆς ἐπιτυχίας της, ἦτο ἡ προσευχὴ διότι εἰς πάσας τὰς προσπάθειάς της, ἐζήτει τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πλεῖστοι ἐκ τῶν τλαιπωρῶν ἐκείνων γυναικῶν ἐγένοντο δι' αὐτῆς εὐσεβεῖς, καὶ πολλάκις ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν ἐπιστολάς εὐλογούσας αὐτήν, διὰ τὰς ὁποίας κατέβαλε προσπάθειάς εἰς τὸ νὰ φέρῃ αὐτάς εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.

Δὲν ὑπάρχει ἄραγε, καὶ μεταξὺ τῶν ἐλληνίδων, συμπαθητικὴ τις καρδιά, ἥτις νὰ συγκινηθῆται ὑπὲρ τοσοῦτων ἀτυχῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, οἱ ὅποιοι κατακλειόμενοι εἰς τὰ αὐτὰ δωματῖα μὲ πεπαλαιωμένους κακούργους ἐκτίθενται εἰς τὴν θανατηφόρον αὐτῶν ἐπιρροήν, ἄνευ τινὸς μέσου ἱκανοῦ νὰ ἐπαναγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρετὴν!

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὑπάρχουσι πολλαὶ εὐγενεῖς καὶ χριστιανικαὶ καρδίαι καὶ μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων, καὶ ὅτι ταχέως τινὲς ἐξ αὐτῶν θέλουσι συμπληρώσει τὰς ἀγαθὰς προσπάθειάς τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν κ. Οἰκονόμου, ἐγκαινιάζουσαι καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα τοιοῦτον σύστημα σωφρονισμοῦ διὰ τοὺς παρανομοῦντας, ὅπερ θέλει ἀποδίδει πολλοὺς ἐξ αὐτῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας ἀγαθοῦς πολίτας.

Μὲ τοιαῦτα παραδείγματα, ὅποῖον τοῦ νομοθέτου τῆς Σπάρτης Λυκούργου καὶ ἄλλων, ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνά χεῖρας, αἱ Ἑλληνίδες ἰδίως πρέπει νὰ ἐπιδιοθῶσιν εἰς τὸ φιλόανθρωπον καὶ σωτήριο τοῦτο ἔργον.

ΛΥΔΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Ἐπάρχει ὡραῖον τι ἀνέκδοτον περὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὁποῖον ἡ παιδαγωγὸς αὐτῆς διηγήθη, καὶ τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη πρὸ καιροῦ εἶναι δ' εὐχάριστον νὰ βλέπῃ τις μὲ ὁποῖαν μετριοφροσύνην ἢ μικρὰ δωδεκαετῆς Βικτωρία ἐδέχθη τὴν εἰδησιν, ὅτι ἐμελλε νὰ καθήσῃ ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου. Ἡ ἐπομένη ἐπιστολὴ τῆς διδασκαλίσης πρὸς αὐτὴν τὴν βασίλισσαν τῆς ὑπενθυμίζει τὸ συμβάν τοῦτο τῆς νεότητός της.

«Μεγαλειοτάτη.

«... Εἶπον εἰς τὴν Δούκισσαν τῆς Κέντ, ὅτι ἡ Μεγαλειότης σας ἔπρεπε νὰ γνωρίζετε τὴν σειράν σας εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου. Ἡ Δούκισσα μήτηρ σας ἦτο τῆς αὐτῆς γνώμης, ἐγὼ δὲ ἔθεσα τὸν πίνακα τῆς γενεαλογίας εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας, τὸ ὁποῖον ἀνεγινώσκετε. Ἀφοῦ δ' ὁ διδάσκαλος κύριος Δάβις εἶχε φύγει, ἡ Μεγαλειότης σας ἠνοήξατε τὸ βιβλίον, καὶ παρατηρήσατε τὸν Πίνακα εἶπετε, «Δὲν εἶδον ποτὲ αὐτὸ τὸ χαρτίον.»

«Δὲν ἐκρίθη καλὸν νὰ τὸ ἴδῃτε πρότερον, Πριγκιπέσσα», εἶπον ἐγώ. «Βλέπω ὅτι εἶμαι πλησιέστερον εἰς τὸν θρόνον παρ' ὅτι ἐνόμιζον.» «Μάλιστα Πριγκιπέσσα», ἀπεκρίθη ἐγώ. Μετ' ὀλίγον σεῖς ἐπροσθέσατε — «Βεβαίως, πολλὰ παιδιά θὰ ἐκαυχῶντο διὰ τοῦτο, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν τὴν δυσκολίαν τῆς θέσεως. Ἐπάρχει τῷ ὄντι πολλὴ μεγαλοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ πολὺ περισσοτέρα εὐθύνη.» Ἀφοῦ εἶπετε τὰς λέξεις ταύτας, μοι ἐδώκατε τὴν μικρὰν σας χεῖρα, καὶ εἶπετε, «Θὰ προσπαθῆσω νὰ ἦμαι καλὴ. Ἐννοῶ δὲ τώρα διατὶ μὲ ἐσυμβουλευσατε πάντοτε νὰ μάθω Λατινικά. Αἱ ἐξαδέλφαι μου Μαρία καὶ Ἀδγούστα, δὲν ἔμαθόν ποτε, ἀλλὰ σεῖς μοι εἶπετε ὅτι ἡ Λατινικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ βάσις τῆς Ἀγγλικῆς γραμματικῆς, καὶ ὅλων τῶν ὡραίων ἐκφράσεων, καὶ ἐγὼ ἐσπούδασα καθὼς μὲ ἐσυμβουλευσατε ἀλλὰ τώρα ἐννοῶ κακαλλίτερα τὸν σκοπόν,» καὶ μοι ἐσφίξατε ἐκ νέου τὴν χεῖρα, προσθέσατε, «Θὰ ἦμαι καλὴ.»

Πόσον ὡραῖον τὸ διήγημα! Φαντασθῆτε, μικραὶ μου ἀναγνώστριαι, τὴν μικρὰν ἐκείνην κόρην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ ἰδέα ὅτι ἐμελλε νὰ γείνη βασίλισσα, ἐνέπνευε φόβον, καὶ ἥτις ἐνόμιζε πολὺ καλὰ τὴν μεγάλην εὐθύνην τῆς βασιλικῆς θέσεως, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκφρασθῆ μὲ ἄλλας λέξεις, εἰμὴ ἐκείνας τὰς ὡραίας καὶ παιδικὰς, «Θὰ προσπαθῆσω νὰ ἦμαι καλὴ!» καὶ μὴ θαυμάσετε, ἂν δύνασθε, μὲ τὸ ὡραῖον τοῦ χαρακτῆρός της. Τῷ ὄντι δὲ ἐπραγματοποίησε τὴν